

Publicerad 2011-11-18 20:56 av mariesj

ge upp, baby

hon somnar till ljudet av tågboommar som fälls

rött ljus till gult ljus till svart ljus

de stannar där och öppnas inte på hela natten. när det blir rött igen vaknar hon av små soldater mot plåttaken, mot pölarna, mjuka dova marsher mot trumhinnan. hon drar bort gardinerna och kisar mot molnen. hon tänker; det brinner för starkt, även genom vattenångor

och ångorna från gårdagen de håller sig fast i mellangärdet, gör att det är svårt att andas i takt om hon inte koncentrerar sig. hon är med på varenda tag. ut ut och in. två steg upp och ett tillbaka. hon lär sig mönstret utantill. hon lär sig att dra in och pressa ifrån. och det går en tid. och den måste väl vara tillräckligt lång

sen frågar han var hon är och hon ger honom fortfarande inte rätten till det. men det är inte greppbart för någon som inte förstår vitsen med att twista en människa till nollpunkten. som inte förstår effekten av växelvarm värme och växelvarm kyla. eller vakuumkall kyla och bristande omdöme. det är lite som man vill se på det där

men resultatet är detsamma, alltid. du forcerar något in mot mitten, omedvetet oftast, tills du gallrat dig på utsidan av ett misstag lika subtilt som du. lev med det eller lev med det döendes. det är vilket som. det är ändå bara ett misstag och antagligen ett missförstånd enligt dig. inget du kommer att ställa dig bakom och inget du kommer att stå för och det kommer stå dig upp i halsen tills du väljer att spy upp det eller svälja det helt

än så länge har du skjutit upp ditt beslut. och du kommer förresten aldrig behöva ta något beslut, du kommer aldrig hinna ta ett beslut innan någon gör det åt dig

det är ett sätt att bli räddad. ut ut och in

rött ljus till gult ljus till svagt ljus

ett annat sätt är; ge upp, baby. det är inte att förlora, det är en ära i sig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mariesj med Poeter.se id #39918 innehar upphovsrätten